

lade det ene Fremskridt afløse det andet. Men derfor mener jeg ogsaa, at naardet viser sig, at der ude omkring i Landet er saa lidt Sympati for at faa Kvinderne med ind i Kirkens Styrelse paa dette Tidspunkt, vilde det være meget forkert af os Kvinder at gøre et Stormløb mod Kirken og forlange, at vi skulde have Kvinder ansat der. Det er meget muligt, at der kommer det Øjeblik, da Kvinderne ogsaa træder ind i Kirkens Styrelse som Forkyndere af Ordet, men det maa først vise sig, at der er Trang til det; det maa først komme som et virkeligt Krav fra hele den store Befolkning, at nu kan det ikke længere undværes; før mener jeg ikke, Kvinderne skal gøre noget som helst Stormløb i den Retning.

Vi fra vor Side var ogsaa meget misfornøjede med, da Lovforslaget første Gang blev fremsat, at der slet ikke var taget Hensyn til de kirkelige Myndigheder. Vi fandt, det var en høj Grad af Hensynsløshed af den daværende Statsminister, at han uden videre fremsatte Forslaget, før de kirkelige Myndigheder havde faaet Lov til at udtale sig om en saa indgribende Forandring i hele Kirkens Styrelse, som det vilde være at faa Kvinder med ind i Præstegerningen. Statsministeren mente ikke, at han skyldte Kirkens Styrelse noget som helst i den Retning; han udtalte, at det var et ganske almindeligt statsretligt Spørgsmaal, der slet ikke vedkom den indre kirkelige Styrelse. Det viste sig dog, at den daværende Kirkeminister havde fundet det passende at sende en Forespørgsel ud til Biskopperne og til det teologiske Fakultet; og Svaret fra alle disse Myndigheder viste, at de havde følt sig i høj Grad tilsidesat. Endelig har man nu, da vi er kommet ind under en bedre Styrelse, faaet en Forespørgsel ud til Menighedsraadene; man har følt, at man skyldte den kirkelige Styrelse det Hensyn at spørge, hvordan Menighedsraadene stillede sig i den Henseende, og nu har vi faaet Svaret saa tydeligt, at vi ikke kan sige andet end, at for Øjeblikket er der absolut ikke Trang til at faa Kvinder ind som egentlige Præster. Jeg har for mit Vedkommende syntes, at der rejste sig baade æstetiske og praktiske Vanskeligheder for dettes Genneførelse. Jeg er derimod ganske enig med det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) i, at der kan være mange Stillinger indenfor Menighedslivet, hvor

Kvinderne kunde gøre stor Nytte, i Hospitalsgerningen, i Fængslerne og ude omkring i Menighedssamfundene som Sjælesørgere og som tilsynsførende med gamle, med syge, med Børn. Der kan en Kvinde gøre overordentlig stor Gavn, og jeg vil i høj Grad anbefale, at der tages Hensyn dertil, saa at saadanne Stillinger bliver oprettet.

Jeg hilser med stor Glæde, at Kvinderne faar Adgang til den dømmende Myndighed; det er et Omraade, hvor jeg synes, at Kvinderne kan gøre god Fyldest. Vi har hidtil kun haft mandlige Dommere; men jeg finder, at efter at Kvinderne har faaet fuld Ligestilling med Mændene i Lovgivningsmyndigheden, er det rimeligt, at Kvinderne ogsaa kommer med i den dømmende Myndighed. Vi er efterhaanden kommet ind i en moralsk Dekadence, og vi har set saa mange forførdelige Forbrydelser, navnlig fra Kvinders Side, i den senere Tid, at jeg tror, en Kvinde her vilde være udmærket paa sin Plads. Det er blevet sagt til mig fra forskellige Sider, at Kvinder ikke vil kunne dømme retfærdigt, fordi Følelserne vil løbe af med dem. Andre har sagt, og det er mærkværdigvis kommet fra Mændene, at Kvinderne vilde dømme alt for strengt. Paastand staar her mod Paastand. Jeg vil haabe, at Kvinderne maa naa til at kunne finde det, man kalder den gyldne Middelvej. Jeg vil i alle Tilfælde ikke haabe, at Kvinderne af misforstaet Humanitet og ved at lade Følelserne løbe af med sig vil dømme mindre retfærdigt. Vi trænger i højeste Grad i vor dømmende Magt til en fast Haand, der kan tage fast paa alle de store Forbrydelser, saa at der muligvis derigennem kunde blive en Nedgang i alt, hvad vi har set af forførdelige Tilstande i den senere Tid.

Jeg skal ikke komme ind paa at gennemgaa Lovforslaget, det er jo gennemgaaet. Det har haft en trang Vej gennem Tingene. Det er nu naaet hertil, og det er forhaabentlig naaet til en Afslutning. Jeg kan derfor kun anbefale, at vi ikke sinker Lovforslaget ved en Udvalgsbehandling, men tager det, som det foreligger enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, ved paa samme Maade at vedtage det enstemmigt i dette høje Ting.

Marie Hjelm: Det Lovforslag, vi nu for anden Gang beskæftiger os med i dette høje Ting, Forslag til Lov om lige